

spoed

Aan college van B. & W.
En in cc aan de gemeenteraad

Onderwerp: voor agendering 3 oktober rondetafelgesprek "aanpak vluchtelingenopvang"
Datum: 27 september 2022

Geachte heer, mevrouw,

naar aanleiding van het wegstemmen van het spoeddebat op 5 september 2022 en a.s. rondetafelgesprek "aanpak vluchtelingenopvang", wil ik bij deze mijn grote zorgen uiten, namelijk:

(kort voorstellen van mijzelf) Jarenlang heb ik na mijn HBO-maatschappelijk werk opleiding gewerkt met asielzoekers en vluchtelingen in zowel de primaire opvang (in de zogenaamde Joegoslavië tijd, dat stromen asielzoekers naar hotels gebracht werden vanwege onvoldoende opvang, wat de landelijke overheid dus niet dan wel onvoldoende tijdig geregeld had), intramurale opvang, alsook in de decentrale opvang en nazorg. In mijn werk heb ik heel vaak vluchtelingen begeleidt die beetje tot hevig getraumatiseerd waren. En ook de effecten gezien die beschreven zijn in het rapport dat ik graag persoonlijk aan de burgemeester had willen overhandigen op 5 september 2022, na mijn inspreken - helaas is mijn "spreekrecht tijdens spoeddebat" weggestemd en ben ik als (betrokken, doch deskundig) burger opnieuw de mond gesnoerd, wat m.b.t. dit onderwerp te vaak voor komt nu in Zwolle.

Van de komst van 84 (zogenaamde vluchtelingen) op een cruisschip heb ik via de media kennis genomen, maar had liever als burger deel gehad aan het instemmen en regelen van deze opvang. Voor mij is het belangrijk dat als er asielzoekers opgevangen worden, dat dat dan ook goed gebeurt. Ik ben op de informele avond op het cruisschip geweest, waarbij de COA schitterde in afwezigheid, maar dagbesteding en taalles beloofd werden, doch vanaf dag één niet gerealiseerd was (ik meen dat taalles nu is geregeld voor de vier kinderen (en daar hebben zij ook recht op), maar verder ben ik nu daarover niet op de hoogte). Ik ben vanaf het begin betrokken geweest bij een groep asielzoekers (want er waren geen vluchtelingen aan boord, zoals tevoren gezegd werd) die daar verbleven (zie bijlage, deel van insprektekst). Er waren meerdere asielzoekers die (in hun beleving) onterechte gevangenschap (zonder veroordelingsrechtsspraak) hadden meegemaakt, vertelden ze uit zichzelf. De dubbele hoge hekken in de Margriethaven aan de ene kant en nog een hek aan de andere kant waren onwenselijke triggers van hun trauma's, merkte ik - waarom konden er geen pallets over de snoeren gelegd worden, want ook meerdere schippers hebben hun onvrede hierover geuit. Er verbleef een asielzoeker die dag en nacht pijn had - niet kon slapen van de pijn en na ruim een week op het schip nog steeds niet gezien was door een arts, ondanks herhaalde verzoeken van zijn kant, waaruit bleek dat ook in de eerste week de medische zorg niet geregeld was. Zeker de helft van degenen die op het schip verbleef had nog geen asielverzoek kunnen indienen, maar werden in Ter Apel direct per bus(sen) gedeporteerd naar de provincie(s), aldus hun beleving. De vlucht op zich is voor de (echte erkende) vluchteling in het kader van het vluchtelingenverdrag van 28-7-1951 te Genève, bij velen al traumatisch waarbij ontheemd raken in hun specifieke situatie een essentieel onderdeel is. De opvang die daarna van belang is, moet in het kader van mensenrechten voldoen aan tal van wetten, regels en verdragen. Eén vaste plek waar asielzoekers dan kunnen verblijven is een belangrijk onderdeel. Voor kinderen is dit nog van nog groter belang. Op het cruisschip verblijven

vier kinderen. Deze kinderen raken gewend aan de omgeving, mensen om zich heen, hulp van diverse hulpverleners, maar ook betrokken omwonenden. Bij het vertrek van het cruisschip naar een andere locatie buiten Zwolle raken zij, maar ook hun ouders en andere asielzoekers opnieuw ontheemd, stuk getrokken verbindingen met datgene wat rust gaf. En dit gebeurt dan voor de zoveelste keer (ook voor de kinderen die in de IJsselhallen maar zeer korte tijd verbleven). Zo'n verhuizing is onwenselijk in hun situatie en gaat in tegen regels, wetten en verdragen. De gevolgen van destructieve effecten door weer zo'n verhuizing zullen later weer een bijdrage vragen van de samenleving, financieel van de (lokale) overheid en beperkt integratie en participatie mogelijkheden later in onze samenleving.

Het cruisschip heeft / had geen woonbestemming, maar een vakantiebestemming - tot in hoeverre is het dan legaal om asielzoekers daar op te vangen.

Vanaf de eerste dag was de airco op het ongeveer 26-jarige schip stuk. Benedendeks kan er geen raam open, waardoor de temperatuur tot boven de 42 graden in de hut steeg. Deze temperatuur kan gevaarlijk zijn voor het leven van deze asielzoekers - de reparatie heeft ruim een week geduurd. Zijn de levens van deze asielzoekers door niet ingrijpen dan in gevaar geweest?

Daarom wil ik met klem verzoeken, het cruisschip niet naar een locatie buiten Zwolle te laten verhuizen - er zijn meerdere alternatieven door het zogenaamde schipperscollectief (zie brief in de agenda van 5 september jl.) aangedragen en een nog groter cruisschip heeft eerder in het centrum in de buurt van het Rodetorenplein gelegen. Ik begreep dat deze opvang van het cruisschip financieel gedragen wordt door veiligheidsregio IJsselland, waardoor er geen enkele reden is om het cruisschip in Zwolle te laten verhuizen naar een andere locatie buiten Zwolle.

Als het schip met asielzoekers desalniettemin verhuisd wordt, kan een aangifte m.b.t. het niet voldoen aan verdragen (en/of wetten en regels) omtrent opvang en diens destructieve effecten hierbij niet uitgesloten worden - het is immers een besluit geweest van het college om deze asielzoekers in deze vorm van een schip op te vangen, jaren geleden niet in te stemmen met het realiseren van een (groot) AZC en vervolgens ook de keuze om het schip na 5 weken weer te (laten) verplaatsen buiten Zwolle. Doch hopen op een menselijkere opvang voor asielzoekers in Zwolle.

Met de meeste hoogachting, verblijf ik,

E.H. Verhoeven

Inspreektekst voor spoeddebat 5 september 2022 (aangepast!: alleen eerste punt)

Dank u voorzitter, dat ik enkele woorden mag spreken.

Ik wil me heel kort even voorstellen. Ik ben Ed Verhoeven, een betrokken burger uit Kamperpoort. De bul halen vond ik niet nodig, maar ben wel afgestudeerd HBO maatschappelijk werker en heb jarenlange ervaring in het werken met asielzoekers en vluchtelingen. Ik heb zitting in de klankbordgroep Kamperpoort en op eigen initiatief betrokken bij de asielzoekers die op de asielzoekersboot verblijven.

Op 2 onderdelen van de asielopvang wil ik graag inspreken:

~~1. het~~

2. de zorg van de opvang

~~1. Eerste punt: het~~

2. Het 2e punt: de zorg in de opvang:

Op de Meeuwenlaan moet het nog beginnen, maar betreft de boot, daar ga ik elke dag even naar toe om wat te praten met de asielzoekers en dat wordt zeer gewaardeerd. Zelf komen ze op gegeven moment met vragen en problemen, die ik eerst terugverwijs naar de verantwoordelijke van de opvang. Al gauw blijkt dat heel veel vanaf de eerste dag niet geregeld is, wat een destructief effect heeft op de asielzoekers. Als voorbeeld:

Eén van de asielzoekers liet op een gegeven moment zijn onderarm zien, er zat daar een bult en hij liet zien dat hij heel moeilijk zijn vingers amper kon bewegen en continu pijn had. Op 9 augustus is hij in Ter Apel aangekomen en ruim een week dat hij op de asielzoekersboot hier zit, was hij nog steeds niet gezien door een arts, bevestigde de arts zelf - 's nachts ligt hij wakker van de pijn. De medische zorg was op dag 1 niet geregeld.

Tijdens informele avond werd er al gesproken over dagbesteding en taalles. Maar tot op heden is dit nog steeds niet geregeld. Iedereen weet - en vooral zij die kinderen hebben - dat ze dan op een gegeven moment dingen doen die ongewenst zijn. De meesten zijn brave asielzoekers, maar aan elke boom hangt wel een rotte appel, dat is overal zo. Maar dan krijgen ze ook nog 'ns geen zakgeld. Deze manier van opvang is gewoonweg vragen om problemen.

Ik breng ze ergens naartoe als ze ergens heen willen, te voet, want ze hebben geen fietsen - daarover heb ik die dag meteen over gebeld met de politiek, maar bij de gemeente werd gezegd dat het verzoek niet bekend was - ik zei toen dat ik toch nu opnieuw het verzoek deed. Een week later stond er welgeteld 1 fiets, maar het zadel van die fiets stond zo schuin omhoog. Ik vroeg de verantwoordelijke over de asielzoekers, maar die wilde niet meewerken om even een gereedschaps sleutel te regelen, zodat ik die even recht kon zetten. En iedereen weet, dat als het zadel zo schuin omhoog staat dat het bij mannen het zaakje in de knel komt te zitten. En voor damens - zorgt het op een ongewenst moment voor opwinding.

Is het dan zo moeilijk om even een paar 2e hands fietsen te regelen?

Zelf heb ik voor een paar euries een voetbal aan hen gegeven en tijdens vorig inspreken hoorde ik dat omwonenden gingen voetballen met hen - is het zo moeilijk voor verantwoordelijken om daar voor te zorgen?!

Het is ook onbegrijpelijk dat er gekozen wordt voor maar vijf weken. Houdt de barmhartigheid van deze politieke partijen dan daarna opeens op?

Redenen als nieuwbouw is onzin, dat is een heel eind verder weg. Nieuwbouw en asielzoekersboot hebben onderling geen last van elkaar - bovendien begint die bouw pas in 2025.

Ik begreep dat dit financieel al lang geregeld is door de veiligheidsregio, dus waarom dan een boot verplaatsen? Nu steeds meer geregeld is op de boot, kan college naar mijn mening alleen nog maar met smoesjes komen om de 5-weken-opvang niet te verlengen op deze zelfde locatie.

Besluit is om maximaal 5 weken op te vangen en daarna voor zoveelste keer asielzoekers te deporteren en over de muur te gooien van een andere gemeente, waar alles opnieuw geregeld moet worden, wat bakken met geld kost, destructief voor asielzoekers is en omwonenden steeds buiten spel wordt gezet.

Is dit besluit voor de buhne of wil college de asielzoekers echt goed opvangen?

Velen zeiden dat ze niet eens een asielverzoek hadden lopen, omdat ze zonder registratie in de bus gepropt werden. Dan moeten ze weer terug naar ter Apel voor registratie, want anders gaat de asielprocedure niet starten - wat is dit nu voor een heen en weer gesleep met asielzoekers. Een aantal waren net enkele weken hier in Nederland en hadden al 4 tot 5 verschillende plekken aan opvang gehad - het doet wat met mensen als je na een paar weken alweer alles moet loslaten en alweer naar een volgende plek gedeporteerd wordt, keer op keer op keer - dit is zo een blijvende ontheemding. In het ingezonden Unicef rapport, wordt uiteen gezet welke destructieve effecten dat heeft en daardoor tegen het kinderrechtenverdrag ingaat dat Nederland ondertekend heeft. Ook omwonenden kunnen onmogelijk in zo'n korte tijd inspelen om iets te kunnen betekenen voor deze mensen.

Ik wil nu dit rapport van Unicef, gesteund door Vluchtelingenwerk en Defence for Children aanbieden aan de burgemeester.

Daarom mijn verzoek:

Laat de boot daar liggen, geef de asielzoekers die vaste plek en rust, geef ze dagbesteding, taalles en een beetje zakgeld, dat ze nog een schone onderbroek enz. kunnen kopen en wat te doen hebben, waarmee het rapport van Unicef recht gedaan wordt. En niet uitgedaagd worden om ongewenste dingen te gaan doen. Regel van tevoren de organisaties die nodig zijn en daardoor meteen kunnen beginnen als opvang begint. Stop alstublieft met meedoen aan die Haagse deportatie-carroussel.

Dank, voorzitter, een woord te hebben mogen spreken.